'Interrogandum est, si ex proprio vel alieno filio adoptio fiat? Si dicit: ex alieno, 800? inferendum est, quando Christus alienus fuit Deo patri, ut ex alieno adoptaretur in medio mense filium. Nonne in ipso conceptu et nativitate Deus verus et filius proprius conceptus est et natus?

Interrogandum est, si filius Dei verus sit filius virginis. Si dicit: verus et proprius, inferendum est: quomodo verus, dum alterius est naturae divinitas, alterius humanitas?

Interrogandum est, dum Dei filius iuxta catholicam fidem verus est filius virginis, quomodo* filius virginis non sit verus filius Dei? Aut si filius virginis adoptivus est Dei patris, consequens esse videtur illa absurditas, ut adoptivus sit Dei filius virginis filius. Ergo si filius Dei vere est filius virginis, etiam filius virginis vere filius est Dei, et non habet locum in utralibet generatione adoptionis nomen.

Interrogandum est, si nuncupativus Deus adorandus sit? Si dicit: non, inferendum est, quomodo Christus adoretur ab angelis de b caelis, de quo apostolus ait: 'Cum Hebr. 1, 6. introduceto primogenitum in orbem terrae, adorent eum omnes angeli Dei'.

Interrogandum est: si Christus aequaliter nuncupativus est Deus, sicut et Petrus, cur Christus non legitur se prohibuisse adorari Deum et Petrus prohibuit Cornelio se Act. 10, 25. adorare. Si dicit^d: quia Petrus homo purus, Christus deus et homo, inferendum est: si Deus et homo una est persona, ergo una persona verus est Deus, et non habet locum nuncupatio in utraque.

Interrogandum est, quid sit medium inter verum et non verum? Si dicit: nihil, inferendum est: ergo Christus secundum quod homo est, aut verus Deus est aut non verus. Sed valde absurdum est dicere Deum eum esse, sed non verum. Aut si hoc erubescit adversarius dicere, proferat, quid sit medium inter verum et non verum secundum artem dialecticam, interrogandum est, si una personad* possit esse homo verus et homo pictus, qui est non verus homo. Si dicit, non posse, inferendum est: nec in Christo, qui est una persona, in duabus naturis verum esse potest et non verum, sed quicquid in eo est, verum est, quia ipse totus est Deus et totus verus filius Dei et tota veritas in eo est et nihil habet figmenti in se.

Interrogandum est, si aliquid adorandum nobis site aut colendum, nisi verus Deus^f. Si dicit non esse, inferendum est: quomodo adorabis filium virginis, si non est verus Deus?

Interrogandum est^f, si nuncupativus Deus adorandus sit? Si dicit non esse^g, inferendum est: ergo Christus, qui ex virgine natus est, non est adorandus, quia verus Deus non est; et sunt duo dii Christus deus et Christus homo, unus adorandus et alter non adorandus. Sed avertat deus hunc sensum ab omni corde^f catholico, quia totus Christus unus est Deus et una adoratione venerandus.

Interrogandum est, si Deus non est, qui filius David est, qua potestate inluminasset caecum, qui clamavit ei: 'Iesu, fili David, miserere mei'? Quis potest lumen Marc. 10, 47.

dare caeco, nisi Deus? Eth si Deus est, qui inluminavit caecum, utique Deus esti filius David.

Interrogandum est, si beata virgo unum genuisset Deum vel duos? Si dicit: unum, iterum interrogandum est: verum aut non verum? Si dicit: verum, inferendum est: ergo totus filius virginis unus est Deus et verus, quia si verum et nuncupativum genuit Deum, procul dubio duos genuit deos, unum verum et alterum nuncupativum. Iterum¹ interrogandum est, si duos filios genuisset aut unum. Si dicit: unum,

a) quomodo — sit in loco raso T^* . b) in T^* , Q. c) introducit T^* , Q d) dicitur Q. d*) alia manu superscr. T^* . e) sit nobis T^* . f) om. T^* . g) est T^* . h) Et si — utique Deus om. T^* . i) esset T^* . k) nunpativum T^* . l) Item T^* , Q.